

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Preful unui exemplar: 1 Leu.

Decadență și rătăcire morală.

Invățăatul păgân grec: Diogene a lăsat în testamentul lui, că după moartea sa trupul să-i fie așezat contra datinei cu fața în jos, motivându-și dorința, că lumea, oamenii și orice lucrare sunt cu totul răsturnate abătute dela calea și cursul normal a vieții, înse sperează, că odată omenirea va reveni la mintea sănătoasă, toată viața și lucrările oamenilor se vor efeptui conform legilor firești a naturii și atunci el: — Diogene — va fi întors cu fața către ceruri ca răsplată, iar cadavrele celorlalți oameni vor fi întorse cu fața către pământ ca pedeapsă Mare învățătură și

rofund adevăr aroslitacestinvăța păgân, care învățătură să poate referi și la noi, lamulți creștini din zilele noastre. Mintea ni-e întunecată, nu voim, ori nu putem cunoaște adevărurile credinței despre: Dumnezeu, despre viața vecinică fericită ori nefericită; voința ni-e aplicată a face numai rău și nu bine: mintea și inima, sunt mereu în ceartă, am decăzut și rătăcim pe valurile sgomotoase a acestei vieți fără scop, fără conducători, ne-am schimbat, ca și cum am fi nebuni.

Oamenii de azi merg în direcția și pe drumul, pe care merge mulțimea și nu pe care ar trebui să călătorească; să lucrează, judecă, viețuiește, cum văd pe alți și nu cum ar trebui și cum se pretinde conform normelor sănătoase legale și morale.

Faptele mulțimei le imităm și nu viața și faptele învățate și săvârșite de Domnul Isus Hristos; ni-e indeferent, că umblăm pe drumul lui: Cain, ori a lui: Abel a lui: Nero ori s. Apostol Pavel, a lui Iuda trădătorul, ori a Sântului Vasile cel Mare, a lui Isus ori a Salanei, nu-ne înpoartă, numai călătoria să

fie plăcută și apoi totuna: ce va fi sfârșitul și urmările după acest sfârșit, mulți nu sunt indestuliji cu soarta lor și situația în ce să află, și din care mulți sfortându-se ajung în primejdii și în a bis. „Să ne ferim de proroci mincinoși” ne admonază dulcele Mântuitor, de cari proroci e plină lumea, să află între inteligenți, economi, meseriași, industriași, domni și servitori, bogați și seraci; ori nu observăm, că lumea de azi nu numai în învățătură, ci și în moravuri e profet mincinos? Părul vestmintele vorbirea învățătura toate le schimonosim și răstornăm, le falsificăm. Cine spune sincer, ce are pe inimă și gândește? Și de spune adevărul, este prigoni și ridiculizat; cine voește a fi, ce întru adevăr este? Ne nizuim a-ne înbrăca în iconă falsă mai mult, decât valorizăm: Cinstea, omenia sa ruinat, abia ici celea vedem exemplare rari nebăgate în samă. Eroismul, patriotismul ori convingerile religioase — creștine le falsificăm cu ipocrizie înbrăcând vijiile în vestmintele elegante a virtuților, — pe credincioși veritabili cu mare greu i-și putem deosebi de ateisti. Alta formă arată lumea și alta este în realitate, lupi răpitori în blană de miel. Inse sa-să audă și sa-să știe, că. „Impărăția cerurilor nu este cărsmă, unde poți petrece cu banii altuia; Dumnezeu așteaptă și pretinde dela credincioși Lui fapte bune și nu cocoțare cu faptele străbunilor și moșilor nostri, cari de fapt au fost mai veritabili creștini decât noi. Au fost timpuri fără multe învățături și școli, dar cu multă și adevărată credință, — trebuie să recunoaștem, că biserica și credința catolică a fost adevărata școală de credință în Dumnezeu și în puterile neamului nostru. Noi trebuie să ne năvirm să remască în noi aceasta „vechiă și adevărata credință în Dumnezeu, singura garanție pentru fericirea vremelnică și ves-

nică a noastră", credință vie, activă, care ne va renoi și moravurile noastre și ne va scoate dela primejdiile decadenței și rătăcirii morale, în care ne sbatem azi, și numai așa ne vom ferici și mântui pe noi, familiile noastre, neamul și Țara noastră. Prin s. biserica noastră catolică, care ni-e singura și adevărată calauză să-ne întoarcem la Dumnezeu!

Sighet, la 8 Oct. 1929.

preot: DARIE

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

18. Iosif să înalță.

Iosif nu numai a deslegat visul lui Faraon dar dânsul și-a arătat și calitățile de bărbat de stat, pentru acea „Faraon zise cătră servii săi: Au doară se va găsi om asemenea acestuia, în care este spiritul lui Dumnezeu? Și zise Faraon cătră Iosif: Fiindcă Dumnezeu ție ți-a descoperit toate aceste, nimenea nu este priceput și înțelept ca tine. Tu vei fi peste casa mea și de cuvântul teu va asculta tot poporul meu, eu numai cu tronul voi fi mai pre sus decât tine. Și a mai zis Faraon cătră Iosif: Iacă te pun peste tot pământul Egyptului.” (41. 38. 41.)

Înalțarea aceasta nu este un lucru fără precedent în Egypt. Egyptul era un stat cu un sistem curat absolutistic. Țara era guvernată de Faraon care era suveran în alegerea funcționarilor, în afară de câteva funcțiuni preoțești, cari au devenit succesoriale în anumite familii.

În funcțiunile principale a statului, întru cât era cu puțință sau pus în primul rând membri din familia regală, sau din alte familii princiare, însă dacă a dictat așa prudența politică, sau pus în locul de frunte și oameni de rând. Acesta era sistemul guvernamental nealterat în cursul

veacurilor, abateri periodice au fost în perioada revoluțiilor, când din slăbirea puterii centrale unele familii au revenit să pună în fruntea unor servicii cu drept de succesiune, îndată ce însă puterea centrală s'a întărit, toate posturile s'au dat de domnitor fără ori ce restricțiune.

Din punct de vedere religios, regele era marele arhireu, un semi zeu un dumnezeu pămintean, întreg pământul țării era proprietatea lui, țara întreagă era averea lui domnenială, pământul cu toate apartenențele inclusive, omul și lucrul omului.

„Tu vei fi peste casa mea” a zis Faraon cătră Iosif și iară „te pun peste tot pământul Egyptului” cu aceste două diregătorii a fost pus Iosif peste întreaga avere a regelui și peste întreg mehanismul statului. Era și potrivit, că în situația critică în care era să ajungă țara, să fie întreaga putere executivă centralizată într'o singură mână.

„Și Faraon scotindu'și inelul său din mână l-a pus în mâna lui Iosif, și-l îmbrăca cu vestmintele de însubțire, și-i puse colariu de aur la gâtul său.” (41. 41—42.)

După numirea lui Iosif a urmat investitura.

S'a ținut de insigniile regale inelul cu pecetea. În descoperirile arheologice să găsească multe inele de aceste. În mare parte din ele sunt gravate cu numele domnitoriului respectiv. Investirea cu îmbrăcământ de byssos — în subțire — era o distincție, cu care regele cinstea pe cei mai înalți funcționari „dacă regele voește să cinstească pe careva dintre mai mari săi într'un mod cu totul deosebit atuncea ordonează ca respectivul să fie uns cu mirul Ariemy, să fie decorat cu juvaere, și îmbrăcat în haine de serbătoare.” (Ermann 317.)

Decorarea cu lanțul de aur, ce sa

purtat la grumaz, era indeclic cu decorațiile statelor moderne.

După investitura a urmat publicarea numirei.

Și-l sui pe dînsul în carul al doilea dintre ale sale, și lăsa ca se strige înaintea lui : Abrechii (ingenunchiați) ! (41—43.)

Carul cel dintâiu era rezervat persoanei lui Faraon.

Guvernarul să cinstea prin ingenunchiare și prosternare. De aceea herolzi mergeau înaintea trăsorei regale strigând : Grijiji ! Atentiune ! provocând prin aceasta trecători, ca prin ingenunchiare și prosternare să-și arete reverința.

Din catehism.

97. Cine te-a sfântit ? Dzeu Spiritul sfânt ma sfântit.

Noi atribuim Spiritului sfânt bunătatea dumnezească și ce se ține de ea, ca distribuirea darului dumnezeesc, îndreptarea păcătosului scl. Nu ca și când Tatăl ori Fiul ar fi mai puțin buni, ca spiritul sfânt, fără pentru ca însușirea aceasta alui Dumnezeu și manifestarea ei înafară seamănă cu însușirile Spiritului Sfânt.

„După ce s'a aretat bunătatea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ne-a mântuit El nu pentru lucrurile cele cu dreptate, cari am făcut noi, ci după a lui îndurare, prin spalarea renașterei, și a înnoirii Spiritului Sfânt, pe care le vărsat peste noi în abundență prin Isus Hristos Mântuitorul nostru, ca îndreptându-ne prin darul lui, să fim moștenitori a vieții veșnice după speranțe.” (Tit. 3, 4—7.)

Apostolul vorbește de acele păcate grele a căror sclavi au fost oameni înainte de rescumpărare, El zice că oameni păcătoși prin botez sau mântuit, pe care îl numește spalarea renașterei și înnoire, prin care starea lor ticăloasă de mai înainte cu totul s'a schimbat și anume prin puterea contractului din starea păcatului a devenit starea darului și a sfințeniei. Pe acestea pe cari Spiritul Sfânt i-a renăscut și, reînnoit își numește

apostolul de îndreptăți, în consecință îndreptarea este o acțiune dumnezească, prin care Dumnezeu iertă omului păcatul și înnoindul sufletește și dăruindu-i darul sfinților, îl primește prin adopțiune de fiu și moștenitor al împărăției cerului.

Deși dară îndreptarea stă din aceste două părți esențiale, ea se compune totuși din patru elemente, întâi împăcarea noastră cu Dumnezeu, al doilea iertarea păcatelor atât ce privește fapta — crima — însă, cât și cel puțin în parte, iertarea pedepsei. Al treilea reînnoirea internă a omului. Al patrulea dreptul la fericirea de veci și capacitatea de a deveni fiii lui Dzeu.

Precum prin păcat ne facem vrăjmași a lui Dumnezeu, aducem mânia lui împreună cu cele mai mari pedepse asupra noastră cu osânda vecinică, păcatul ne despoaie aproape de toate comorile sufletești și ne repește fericirea de veci, așa îndreptarea ne redobândește darul dumnezeesc, ne scapă de osânda vecinică, ne reînnoește sufletește, și ne face candidați și moșteni ai vieții de veci ! Toate relele pe cari le-a pricinuit păcatul, îndreptarea le reface, sau mai bine zis le distruge, și toate meritele câștigate, și pierdute prin păcat, le recâștigă, și le aduce cu sine.

Prin îndreptare în primul rând se șterge tot păcatul de moarte, îl alungă din suflet, precum alungă din trup sănătatea morbul sau cum dispăre din mintea noastră ignoranța prin învățătură. Mai de parte omul se face în mod direct și formal drept și sfânt înaintea lui Dumnezeu, adecă capabil de a face tot ce la lumina minții îi se pare bun și de datorință. Omul devine prin adopțiune fiu al lui Dumnezeu și moștean al împărăției cerului, prieten ai lui Isus, capabil de a face lucruri vrednice pentru câștigarea fericirii de veci.

Deși îndreptarea noastră este opera unui singur moment, totuși găsim în ea în ordin cronologic diferite faze.

Prima este efuziunea darului Spiritului Sfânt asupra sufletului nostru, al doilea o înclinare a voinței noastre libere către Dumnezeu, al treilea raportul voinței noastre față de păcat, pentru că cel ce se îndreaptă, urește păcatul, că prin aceasta să vatămă Dumnezeu, pentru acea înclinarea voinței către Dumnezeu premerge raportului aceluia — a sufletului — față de păcat, pentru că

esie motivul și baza ei, al patrulea și cea din urma este iertarea păcatelor la care îndreptarea se reflectează ca la scopul lui final.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primate, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii 25.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de

„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cârticice de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții,” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Pâr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Pâr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Pâr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.

Calendar săptămânal.

13—19 Octombrie 1929.

13. Dumineca IV. d. Inălț. Sf. Cruci (Ev. Luca 8, 5.) M. Carp. și Pabil.
14. Luni. M. Nazariu.
15. Marți. M. Lucian.
16. Mercuri. M. Longin Sutașul.
17. Joi. Pr. Osie.
18. Vineri. Ev. Luca.
19. Sâmbătă. Pr. Ioil.